

Előfizetési árak:
 Egész évre . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi fel

Tisztviselő-telep.

Pécs, 1896. július hó 3

Városunkban néhány nagyobb gyárteleptől eltekintve az ipar, egy-két borszárművelet kivételével a kereskedelem pang; sem iparos, sem kereskedő-városnak nem nevezhető tehát, hanem napról-napra jobban lesz azzá, amit a német úgy nevez, hogy „Bea mten stadt.“

Hogy ezzé lehessen, a város az utóbbi időben nagyon, de nagyon sokat áldozott, mert élelmes kormányaink a hivatalok elhelyezésénél a legszemérméletlenebb szimóniát üzték, egymás ellen licitáltatták a városokat s az kapott egy-egy hivatalt, a melyik többet adott érte. Pécs városa dühös licitáló volt ebben a versenyben, de nem kárhoztatjuk, mert bár a sok állami hivatalnok után a város pénztárának közvetlenül semmi haszna, de annál nagyobb terhei származnak, mégis közvetve remélhetette beruházásainak hasznos gyümölcseit szedhetni: megsokasítván intelligens lakosságának számát, a kiknek szükségletei fel fogják lendíteni pangó iparunkat, kereskedelmünket, fokozni fogják az építkezési kedvet, szóval nem csekély mértékben virágoztatják fel a várost.

A tapasztalat azonban nem hozta meg a kívánt eredményeket, mert hiába, hogy a nagy hivatalnok-sereg egy várost felvirágoztathasson, ahhoz először magának

kellene virágzó állapotban lennie, már pedig tisztviselőink helyzete minden egyéb, csak virágzó nem, legtöbbször bizony csak cifra nyomoruság. Ipart, kereskedelmet felendíteni ezek nem képesek, a mihez még hozzájárul az is, hogy azok a kevesek is, a kiknek az isten jobb módot adott, előszeretettel keresik fel a bécsi, budapesti bevásárlási forrásokat s a pécsi iparosokat, kereskedőket szükségleteik fedezésénél megvetőleg mellőzik, idehaza csak a hitelre vásárlók serege marad, a melynél bizony nem ritkán érzékeny veszteségei vannak a hitelező iparosnak és kereskedőnek.

Még legérezhetőbb volt a tisztviselők szaporodásának hatása az építkezési kedv fokozása körül, mert lakás még a legszegényebb hivatalnoknak is kell s még a leggazdagabbja sem járhat a pécsi hivatalba bécsi vagy budapesti lakásból. Építkeztek tehát háztulajdonosaink nyakra-főre s a város képe, legalább a külső látszatra, nem csekély fellendülést mutatott; nemcsak a belváros ódon épületei vedlettek át modern lakóházakká, de a külvárosokban is egészen új utcák nyíltak, tele kényelmes, egészséges lakásokban bővelkedő csinos házakkal.

Legujabban aztán fölmerült a tisztviselő-telep építésének eszméje, a melyet nem csekély lelkesedéssel karoltak fel különösen a kisebb hivatalnokok. Hogyis ne,

mikor olyan lélekemelő gondolat, hogy minden hivatalnoknak legyen saját háza s ne legyen kitéve a háziurak szekaturáinak!

Hát tetszetős is első tekintetre ez az eszme, csak hogy nem nagy a bizodalunk az életrevalóságához, mert először is nem vagyunk képesek felfedezni városunkban azokat a viszonyokat, a melyek a tisztviselőkre nézve a saját külön telepük létesítését szükségessé tennék; azután meg az egyszerű számvetés sem bizonyítja előnyösnek a tisztviselőkre nézve az adósságra való építkezést.

Éppen a városunkban pár év óta megindult nagyobb mérvű építkezések folytán nálunk lakás-szükségről beszélni egyáltalán nem lehet, sőt ellenkezőleg, pár száz lakás már most is mindig üresen áll, a minek folyamánya az, hogy a „stájerolás“ csaknem ismeretlen fogalom lett körünkben, sőt a külvárosok modern házaiban tisztviselőink csakugyan olcsó, jó és egészséges lakásokat bőven találhatnak.

Budapesten, vagy más gazdag kereskedelemmel, vagy gyáriparral bíró városokban, a hol a belső városrészeket gazdag lakosság tartja lefoglalva, a külvárosok pedig alig győzik a munkáslakokat építeni, ugyszólván parancsoló szükség kényszeríti a tisztviselőket, hogy társulás útján létesítsenek maguknak lakótelepeket, mert az igényeiknek megfelelő bérlakások

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A démon.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
 Irta: Bérczi S. Károly.

Pethő Feri az osztrák-magyar bank egyik provinciális fiókjánál volt alkalmazva mint komptoarista.

Az egész város érdekes fiúnak tartotta. A mamák tudták, hogy szép fizetése van. A lányok csodálták divatos nyakkendőit, nőies, kicsike lábait; tremoló hangú hízog szavait meg jóformán nyelték, akárcsak a krémmel töltött finom bonbonokat. Mi előttünk, ismerősei, barátai előtt pedig titokzatosága révén lett érdekessé.

Férfitársaságban csak ebéd és vacsora alkalmával időzött. Aztán eltűnt, mint az örökös hóval fődött bércek homlokán remétkedő hómadár eltűnik a vastag ködök tengerében.

Az a körülmény még érdekesebbé tette Ferit, hogy örökös pénzzavarokkal küzdött. Pedig havi illetményei a háromszáz forintot felülhaladták és tudtunkkal semmi olyan speciális szenvedélyei nem voltak, a melyek megemésztették volna jövedelmét. Bort, sört, pezsgőt, egyáltalán semmiféle szeszest folyadékot nem ivott. A szivart, cigarettet meg

pláne gyűlölte. Kártya, dákó még soha nem volt a kezében. Sorsjegyek és másfajta papirokkal Fortuna kegyeire vadászó szerencselovagokról pedig teljes megvetéssel beszélt. A garderoobja évenként ha 400 frtba kerülhetett. Tán a nőkre költötte pénzét? . . . Lehetetlen, hogy ez a jámbor, csendes, átlátszó képtű, madárhusu gyerek olyan hölgyekre csak nézni is merészelt volna, akik az ember tárcájára számítanak. Nem! Ezt józan észszel, malicia nélkül senki se foghatta volna rá az illuzionista Ferire.

Velünk szemben mindig udvarias, de tartózkodó is volt s ezzel a viselkedésével mintegy ránk oktrojálta a diszkreciót, mely utunkat vágta, hogy intimebb ügyei, dolgai iránt faggassuk.

Egy reggel a hivatalban a szokottnál is furcsábbnak találtuk a rejtélyes fickót.

Folyton ásítózott. Szemei kicsinyek, vörösek voltak. Máskor gondos frizurája most olyan szánalmasan össze volt kuszálva, mint egy vidéki vad-poétáé. Tíz óra felé főfájásról panaszkodott.

— De hát mi bajod Feri? — kérdé a főkönyvelő.

— Semmi különös — felelé — csak egy kicsit rosszul aludtam az éjjel.

Aztán, csudák csudája, a szolgát oda-intette s egy koronát téve az asztalra, így szólt a Jánosnak:

— Hozzon egy angol heringet és egy citromot. De siessen János.

Mindnyájan összenéztünk. Feri soha sem szokott uzsonnálni.

Most meg citromot s angol-heringet kíván.

— Fiúk, a Ferinek katzenjammerja van — jegyzém meg sutogva.

Kinevettek. Pedig igazam volt.

Minden este a Hotel Nádorban szoktunk vacsorára összeverődni. Pethő Feri is az asztalunkhoz tartozott.

Máskor, alig, hogy az utolsó falat sültet lenyelte: fölkel és távozott rejtélyes utaira. Ma este ismét csudát művelt. Egy üveg magyarádit hozatott, velünk maradt és ivott. Látszott szegényen, hogy forszirozza az ivást. Sokrates sokkal nagyobb önmegadással hajtotta föl a méregpoharat, mint Feri az olajsztint, édeskés szőlőnedűt.

Tizenegy óra felé lehetett, mikor a kompánia fölkerelkedve, kávéházba készült. Feri odaszólt hozzám:

— Kérlek, ha nem vagy ma estére sehova eligerkezve: maradj velem még itt egy kis ideig.

— Kedvedért mindenre kész vagyok Ferikém — feleltem — ahol te vagy, ott én mindig jól érzem magamat.

— Köszönöm — mondá kezemet megszorítva s mikor a többiek gyanusan vissza-

oly drágák, hogy az ott fizetett bérrel bőven törleszthetik a saját házuk építési kölcsönét.

De nálunk a nem nagy távolságra eső külvárosokban, sőt a belvárosnak kevésbé frekventált utcaiban is, a tisztviselő olyan olcsó lakásokat kap, hogy az érte fizetett házbérrel bizony alig fogná törleszthetni azt a terhet, a melyet a házépítéssel a nyakába vesz. Hol vannak aztán még csak a további terhek, a melyek a saját házban való lakással összekötve vannak: a tatarozási, vízvezetési, szemétkihordási stb. költségek, aztán bizonyos idő múltán az elviselhetetlenségig fokozott közadók!

Mindennek az lehet aztán a szomorú következtetése, hogy az a kisebb tisztviselő, a ki most a bérlakásért lakbérátalányára ráfizet 60 frtot, majd a saját házában 160—200 frtot lesz kénytelen törzsfizetéséből a lakbérátalányhoz hozzáadani, hogy vállalt kötelezettségeinek megfelelhessen.

Mi történik aztán, ha az ilyen házépítő tisztviselőt áthelyezik más városba? Budapestem ez ritkábban esik meg s mégis sok fejfájást okozott már a házépítő tisztviselőknek. Vidéken az áthelyezések napirenden vannak, hisz a kormány már a bírának törvényben biztosított áthelyezhetetlenségét is halomra döntötte. Az ily áthelyezett tisztviselő aztán kénytelen lesz házat poton áron elvesztegetni vagy még busásan ráfizetni, hogy csak találjon valakit, a ki az építkezésből származó terheit átvállalja.

Aztán az ilyféle telepek létesítése csak szövetkezeti úton lehetséges; számításba kell tehát vennie minden egyes szövetkezeti tagnak nemcsak a saját építkezéséből reá háruló költséget, de még az esetleges szövetkezet veszteségeket is, a melyekért szintén szavatol.

Nagy óvatosság és reális számítás szükséges tehát a megpendített eszme ki-

viteléhez, nehogy a helyzet javítása helyett a végkép való eladósodás legyen a dolog vége, a mitől pedig a tisztviselőket nemcsak a saját jóvoltukért, de a helyesen felfogott közérdek szempontjából is megóvni hazafias kötelessége minden honpolgárnak.

H i r e k.

Pécs, 1896. július 3.

Le a kalappal!

Előre is kijelentjük, hogy e rovatban, a hol szórakoztató, humoros dolgokat s nem egyszer mulatságos esetek megírását találja az olvasó, most komoly dologgal akarunk foglalkozni.

Igaz ugyan, hogy megírhatnánk „Le a kalappal” címmel akár egy szerfölött érdekes históriát is, a mi nem is nagyon régen esett meg nálunk, de hát boruljon arra a feledés fátyola s minden mulatságos volta dacára is ne szellőztessük, mert — büzik.

Péter és Pál apostolok ünnepnapján, értünk el a kalászerlelő nyárhoz. Ünnepnappal fejezte be a nép kora tavasztól egész mostanig tartó nehéz munkáját, melylyel a földet verejték közt felszántotta, bevetette, megboronálta, hogy most újra munkába álljon, mely alatt kétez annyi verejték közt, a nap forró sugaraitól sütve, kaszával és sarlóval kezében, arassa le munkája gyümölcsét, a föld termését, s gabona érett kalászatát. Itt van az aratás.

Kétség és remény között, lemondás és bizalom közt vergődve várta az aratás idejét a föld népe nap-napján. Samint nem tudta kora tavasszal, hogy mint fogja kíséni munkáját az istenáldás, úgy nem tudja ma sem, hogy milyen lesz az aratás eredménye. Hiszen volt rá oka elég.

Minden jól végzett munka eredménye elé szép kilátással nézhetünk. Szép kilátásai az idén is voltak a föld népének, de hajh, bizonytalanokká tette azokat is az időjárás szépségsége! A zord télre makrancos kikelet jött. S mikor már-már a nyárba fordultunk, akkor meg szárazság és esőhiány állt be. S végre meg is untuk az esőt, — s

van az országnak, sőt megyénknek is olyan vidéke, hol viz áll ma is a gabonán.

Mindamellett, hála a gondviselésnek, a Baranya nagy területén elég szép kilátás van az aratás eredményére.

Csak aztán meg ne bicsakolja magát ismét az időjárás! Mert szépségyétől kitellik, hogy meleg napok helyett locs-pocs időt hoz az aratókra s az éret: kalászcok bővsége megcsappan s silány lesz az aratás eredménye.

De azért a föld népe vig nóta könt meg ki az aratásba. Remény van a szivében, bizalom a lelkében s erő a két karjában, hogy betakarítsa a föld termését, mely kenyeret ad a szegények, fényt a gazdagoknak és hatalmat a nagyoknak.

Ezért tehát, bármilyen lesz az aratás eredménye — le a kalappal, uraim, nemcsak a táncteremben, de az — aratók előtt is!

Napirend 1896. július 4-én.

Naptár: szombat, jul. 4. — Róm. kath.: Ulrik. — Prot.: Berta. — Görög-kel.: (Július 22.) Őszéb. — Zsidó: S. Pinchas. — Nap két 3 óra 54 perckor; — nyugszik 7 óra 42 perckor. — Hold két éjjel 11 óra 32 perckor; nyugszik délután 1 óra 32 perckor. Bolygók járása: Merkúr 21 foknyi kitérésben a naptól.

Időjárás: hőmérséklet 16 Celsius fok meleg, légnomás 749. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, helyenkint csapadék, hűvös idő várható.

— (A mohácsi emlékmű.) A mohácsi emlékműre eddigelé a szoborbizottsághoz adományokból mintegy 3500 forint folyt be, a mi édeskevés ugyan, de az eddigi gyűjtés mégis egy örvendetes körülményt tüntet fel. Azt ugyanis, hogy az adományozók között nemcsak a magy. kir. honvédség és csendőrség igen sok tagja ott van, de a közhadsereg is a legnagyobb érdeklődéssel fogadta az emlékmű felállításának eszméjét s adományokat szintén küldtek a közös hadsereg tisztikara és legénysége is. Maga az 52-ik gyalogezred 100 frtot adományozott az emlékmű alapjára. A legnagyobb összeget eddig turonyi Biedermaann Rezső földbirtokos adta, a ki 500 forinttal járult az emlékmű alapjához.

rezes orru vén korbely földre gyűrte a telivér ifjut. Aludjék jól. Bonne nuit! . . .

— Furcsa! — mondám a papirt visszaadva Ferinek.

— Gyalázatos, de nem furcsa! Egy asszony megalázott, letiport, kigúnyolt. Neveltségesen tett önmagam előtt. És mindent azért, mert legyőzött a pezsgóval.

— De hát ne hagyj ily soká kíváncsi-nak lennem. Hogy esett meg veled ez a bolondos história?

— Három éve, hogy imádom. Három éve, hogy epezt érte a kimondhatlan szenvedély. Három éve megvonok magamtól mindent: csak hogy neki legyen mindene. Tegnapelőtt este végre rózsaszínű fátyolköntösben libegett elém a mennyek, dehogy! . . . a poklok királynéja. Férje, a vén kapitány elutazott s ő vacsorára hívott meg. . . Dehogy tudtam volna az ételhez nyulni! Őt ettem, faltam a szememmel. Az ő ajakáról ittam az istenek mámorító nektarját. Pezsgőztünk. Tudod, hogy nem bírom az italt. Eleinte forrott a vérem, mint olvasztó kemencében az ércanyag, de az asszony az ő boszorkány szemével mindig csak türelemre intett. És megint csak ittunk . . .

Homályosan emlékszem már, hogy egyszerre mintha száz meg száz apró gnóm óriási vaskalapáccokkal verte volna a fejemet. Aztán letaszítottak a feneketlen sötétségbe. . . Reg-

viseza sanditva végre eltávoztak, egy nagy tüveg csamegebort rendelve, önmaga kezdte különös viselkedésének titkáról a fátyolt lelebbenteni.

— Sejtet-e, miért iszom? Tudod-e kiért akarok megtanulni most inni?

— Nem vagyok én egyiptomi szfinxsz, hogy ilyen rejtélyes kérdések megoldásában utazzam.

— Igazad van, majd később én magam felelek ezekre a bolond kérdésekre. De előbb azt mondd meg: vajjon meg lehet-e az ivást tanulni?

Elnevettem magamat.

— Hogy a manóba ne lehetne, csak ambició kell hozzá! — feleltem.

— Mennyi idő alatt lehet ezt a pokoli mesterséget elsajátítani?

— Az mindig a tehetségtől függ Ferikém. Ha szorgalmasan gyakorlod magadat és bírja a konstrukciód . . .

— Ej mit nekem most a konstrukcióm? — szakítá félbe oktatásomat idegesen — a konstrukcióm most mellékes. Annak ezuttal alárendelt szerep jut. A fődolog az, hogy minden áron és minél hamarabb tudjak inni, mennél többet tudjak inni.

— No, ilyen vasakarát és lankadatlan szorgalom árán néhány hét múlva akár magával Bachussal is versenyezhetesz.

Keserűen mosolygott. Jobb kezével lemondólag intve folytatá:

— Nem akarok én a lumpok istenével összemérkőzni. Megelégszem az eredményemmel, ha egy asszonynyal kibirom állni a versenyt.

— Egy asszonynyal?? . . .

— Igen, egy asszonynyal. De folytassuk a leckét gyakorlatban, vagyis igyunk! Szervusz!

— Szervusz!

Szegény Feri nagyon vörös volt már. Csuklott. Nem vehettem a szivemre, hogy ne figyelmeztessem:

— Elég lenne talán mára. Ismered a közmondást: lassan járj, tovább érsz!

Dühösen rám kiáltott:

— Mit, elég lenne mára? Soha! Semmi se annyi, hogy elég lenne! Inni akarok; a világ leghíresebb ivója leszek, csakhogy elégtételt vegyek magamnak azon a démonon, azon a pokoli szép asszonyon.

— Nem értelek, Feri.

— Elhiszem, hogy nem értesz. De ez a néhány sor majd sokat mond neked az én megaláztatásomról. Nesze olvasd el!

Egy kis papírszeletet dobott elém, melyre ez volt írva:

„Eddig azt hittem, hogy a borág leve Ámor isten édes mérge, mely szerelemre ingerel. Ön moszjő, az ellenkezőt bizonyította be ma este. Hittem, hogy Ámor, az erőteljes ifju ereje százszorta meghaladja Bacchusét, a rezes orru tökfilkőét. Csalódtam. Magában a

— (Elő munkálati engedélyek.)

A kereskedelmi m. kir. miniszter Horváth István mérnöknek és Otcoska Géza nagybérlőnek mint társaknak, a kir. szab. pécsbarcai vasut Pécs állomásától a m. kir. államvasutak Hidas — Bonyhád állomásáig, innen folytatón a m. kir. államvasutak Hiedegkut—Gyöngy állomásáig, továbbá Varasd tól elágazólag a mohács—pécsi vasut Mohács állomásáig vezetendő rendes nyomtávu, esetleg keskenyágányu gőzmozdonyu helyi érdekű vasutvonalra, Duchon Ódön szigetvári lakos ügyvédnek, a kir. szab. pécsbarcai vasut Szigetvár állomásától a szentlőrinc—szlatina—nasicai helyi érdekű vasut Sellye állomásáig vezetendő gőzmozdonyu helyi érdekű vasutvonalra megadott előmunkálatai engedély érvényét a lejáratától számítandó további egy év tartamára meghosszabbította.

— (Választmányi tagok.)

Az országos tanügyi kongresszus Budapesten tegnapi ülésében megalakította a kongresszus választmányát. A választmányi tagok közé Pécsről Incédy Dénes főgimnáziumi igazgatót és Kőrösi Henrik főreáliskolai tanárt is megválasztották.

— (Uj anyakönyvvezetők.)

A belügyminiszter Somogy megye somogyvári anyakönyvi kerületébe anyakönyvvezetővé Mészáros Mihályt, helyettesekké a csoknyaiba Varga Bélát, a kutasiba Fekete Sándort, a somogyváriban Pinthoffer Imrét, a jádiba Koronya Lajost, a szőlős-györökibe Zalaváry Gyulát, a boglárba Pozsgay Andort, a faluszemesibe Szabó Elemért kinevezte s mind egyiket megbizta a házasság anyakönyvvezetésével és a házasság kötésnél való közreműködésével is.

— (Halálosítás.)

Kroh Mariska, fiatal élete 19-ik évében, hosszas szenvedés után, ma reggel meghalt. Temetése holnapután (vasárnap) délután 5 órakor lesz a Majláth utca 9. számú házból a budaikülvárosi temetőben. Az engesztelő szentmise f. hó 6-án délelőtt fél tíz órakor lesz az elhalt fiatal leány lelkiüdvéért a székesegyházban.

— (Törvényhatósági út bejárás.)

Az udvár-hercegmárokai törvényhatósági egy fiakkal jött lakásomra az éjszakai viteldijért. Ezt a cédulát meg ma a mellényzsebemben találtam . . .

Különös eset, — mondám ellenállhatlan ironiával, — hanem ha inni akarsz megtanulni, az elmondottakból következtetve, nem ajánlhatok jobb tanítómestert számodra, mint azt a te pokolian szép menyecskédet.

Feri hatalmasat csuklott, aztán fülháborodva felelte:

— Nem! . . . Én köztetek fogom az ivást megtanulni, és aztán olyan fényes szatizfakciót veszek rajta, amilyent férfi még nem vett soha nőn! Ígyunk! . . .

Szegény Feri úgy vittem haza a lakására. Másnap és aztán mindig vörösek voltak a szemei; a frizurája is örökkösen kuszált volt. A János szolgál meg délelőttöként nem győzte neki a citromos heringet hordani . . .

Fél év múlva, szép kora nyári reggelen ismét a Feri vezettem karonfogva lakására. Utunk a sétatéren vitt keresztül.

A gesztenyefák alatt valami rokkant katona-féle üldögélt egy csudaszép asszony-nal, aki, mikor elhaladtunk előttük, így szólt az öreg urhoz:

— Fidonc, mily utálatosak azok a férfiak, a kik isznak! Ezek is bizonyosan az egész éjjelt áttivornyázták!

. . . A szép asszony a Feri démonja volt . . .

közut szakaszának közigazgatási bejárását — a kiépítésre vonatkozó iratok és tervek alapján — ma tartották meg Koszitsa Kamill vármegyei főjegyző elnöksége alatt. A közigazgatási bejárásban résztvettek Kovácsffy Kálmán, a kir. államépítészeti hivatal főnöke, Trixler Károly mohácsi és Stenge Ferenc baranyavári főszolgabírák, továbbá Udvár, Hercegmárok, Hercegszöllős és Herceg-Szent-Márton községek előjárói és az érdekelt földtulajdonosok.

— (Villámütés.) Tegnapi Dravasabolcsra beleütött a villám Rab István ottani lakos házába. A villámcsapott házban, szerencsére sem emberben, sem állatban nem esett kár; maga az épület azonban meggyuladt és porig égett. A kár megtérül, mert a leégett ház biztosítva volt.

— (Eltűnt család.) Ha népies históriát írunk, úgy is kezdhetnők, hogy: Baj a fiastyuk miatt. Azonban nem holmi lángoló szívű szerelmes legényről lésszen szó e hírlünkben, a ki ideálja kedvéért talán a fiastyukot is lehozná az égről, — hanem egy perről, mely ma folyt le a rendőrkapitány előtt s melyben egy kottlóstyuk és apró csibéi játszóak a főszerepet. Egy mezőszél utcai lakosnak még tegnapelőtt elveszett a kottlóstyukja a csibékkel együtt. Ma aztán a károsult asszony felismerte a piacon az ő elvesztett kottlósát és csibéit, egy kasba zárva, a mint árulta azokat egyik szomszédasszonya. Persze, hogy rendőri közbe lépés lett a dolog folytatása s a kottlóstyuk, csibéivel együtt, a kasba bekerült a kapitány elé. A szomszédasszony persze azt állítja, hogy ő találta a kottlóstyukot a mezőn, hová az kikóborolt csibéivel együtt; de a gyanu erős lévén, hogy a csibecsalád eltűnésének holmi lopás az alapja, a vizsgálatot megindítják az ügyben, az eltűnt és megkerült kottlóstyukot pedig visszaadták örvendő tulajdonosának.

— (Diákok a kiállításán.) Az iskolai szünidő beálltával egyre özönlének Budapestre a vidéki diákok, hogy a millenniumi kiállítást megtekintsék. Az ezerre menő bejelentések között legközelebb hozták az igazgatóság tudomására, hogy a szegvárdi polgári iskola 25 növendéke, a kaposvári állami főgimnázium 63 növendéke és a siklósi polgári iskola 42 növendéke a napokban Budapestre utazik a kiállítás megtekintése végett.

— (Halál a Kaposban.) Hogy mily veszedelmes az, ha a gyerekek minden felügyelet nélkül mennek fürdeni, elrettentő módon tűnik ki a következő szerencsétlenségből, melyről dombóvári levelezőnk értesít: Az új-dombóvári vasuti állomáson volt alkalmazva Dobszay Imre, mint vasuti őr; mivel az állomás Dobszay lakásától messzire fekszik, hát mindennap ki szokta küldeni a felesége hét éves Jóska nevű fiától hozzá az ebédet. Így volt ez tegnapelőtt is. El is vitte a fiu az ebédet pontosan, ámde az alatt míg az édes atyja falatozott, kedve kerekedett a közellevő Kapos vizében megfürdeni. Ebéd után tehát arra kérte a fiu édes atyját, hogy engedné el őt fürdeni. Atyja meg is engedte, hogy csak menjen, majd ő is utána megy. A fiu el is ment, de jóval előbb ért oda, mint édes atyja és nem várta meg odaérkezését, hanem bele ment a vízbe, de épen olyan helyre lubickolt, a hol a víz már igen sebesen folyt, ugyannyira, hogy a szerencsétlen gyermeket az ár elragadta. Épen ekkor érkezett oda az apa, hallva fia sikoltását, oda rohant, de a fiu már a víz alá merült. Kétségbeesetten rohant tehát utána

a megrémült apa, amidőn látta, hogy a víz fölveti a fiát, utána kapott, de nemcsak hogy meg nem menthette, hanem ő maga is életveszélyben forgott és csak a legnagyobb erőfeszítéssel tudott a rohanó árból kiszabadulni. Sirva szaladt most segítségért, de mire visszaérkeztek, már a fiut sehol sem találták meg: elvitte a víz. Hogy hol fogja a víz kivetni a fiu holttestét, azt a jó Isten tudja. Képzeltetni a szerető anya fájdalmát kedves fia halálhírét hallva; haját tépte fájdalmában. Az apát azóta nem lehet megvigasztalni, mivel mindig önmagát okozza fia halála miatt. Szolgáljon e szomorú eset az olyan szülőknek intó példálul, kik — fájdalom igen sokan vannak — gyermekeiket a batóság által meg nem engedett helyen és minden felügyelet nélkül hagyják fürdeni.

— (Egyhásmegyei közgyűlés.)

A belső somogyi ev. ref. egyhásmegye Csurgón tegnapelőtt nagyon látogatott közgyűlést tartott. Begegy István esperes szépen megírt évi jelentésével kapcsolatban mindennek előtt Antal Gábor, dunántúli újonnan választott püspököt a legmelegebben üdvözölte az egyhásmegye. A jelentés kiemeli, hogy az egyhásmegye területén mindenütt béke és egyetértés uralkodik. E kiváló magyar vidéken a liberális haladásnak s a szabad eszméknek még a köznépi körében is nagyon lelkes hívei vannak. Az egyhásmegyei folyó ügyek közül különösen nevezetes a Koppány Mária jótékonycélu hagyatéki ügye. A hagyatékok kamatjaival együtt 2456 frt, és összegből készpénzben megvan 1147 frt s így a hiányzó összeg 1309 frt, a melynek némi fedezete is van. A közgyűlés határozatilag kimondta, hogy az alapítvány intenciója szerint ez összeg kezelése az egyhásmegye hatáskörébe tartozván e felett ezután is ez intézkedik; a hiányzó tőke behajtását is magára vállalja, a felelősség kérdésének megállapításánál bevárja előbb ez ügyben a kuriának végérvényes ítéletét. A csurgói főgimnázium építésére pályázat iratik ki s a teljesen új épület, melyre 80.000 frt van előirányozva, még ez év folyamán munkába vétetik. Egyházi, világi tanácsbíróul Kázinycy Gábor, kaposvári törvényszéki bíró, főjegyzőtül pedig Nagy Lajos, lábodi reform. lelkész választott meg.

— (Drágább szivarok.) A tisztelt dohányos urak, mivel most éppen hónap eleje van, mindjárt hozzá foghatnak új dohányzásai költségvetésük elkészítéséhez. A dohányzásai költségvetés ugyanis a világ legingatagabb, legváltosékonyabb költségvetéséhez tartozik. Mint legérzékenyebb barométer a légnyomást, úgy megérzi ez a költségvetés a drágaság minden nyomását; vagy legalább meg akarják vele éreztetni.

— Legfeljebb egy szivarral kevesebbet szivok el naponként! ez az ultimátum minden súlyosabb anyagi kérdés megoldása után. És a millenniumi esztendőben beh sokszor kellett ezt már kijelentenie a drágaságtól szorongatott dohányos polgárnak! Olyan sokszor, hogy ha a fogadást mindenkor betartotta volna, ma már nemcsak, hogy a szivarfüst gyönyöreit nem ismerné többé, hanem vezetne még a múltban elszívott szivartöbbletért is. Szerencsére, amilyen könnyen kimondja az ember azt a fentebbi szentenciát, éppen oly nehezen tartja be és a millennium esztendejében kimondott szentenciák bisonyára nagyon kevéssel csökkentették az állam dohányjövendelmét. Sőt a szivarok bő fogyasztása ime rábirta az államot magát is, hogy csatlakozzék a borbélyokhoz, kávésokhoz, háziurakhoz stb.-hez, akik kimondották a millenniumi áremelést. A legnépszerűbb és aránylag legjobb szivarok árát — fölemelik.

A „Regalitas“, amelynek eddig 9 kr. volt az ára, 10 krba fog kerülni, a „Britanica“ ára 7 krról 8 krra emelkedik. A „Trabuco“ ára megmarad a régiben és lesznek új hétékrájcsáros aszivarok. A Regalitas és Britanica híveit bizonyára el fogja szomorítani ez az áremelés, de hát mit tehetnek, mikor a szivart már úgy megszokták, s a kincstár oly kérielhetetlen? Nem marad más hátra, mint hogy megfogadják, hogy ezután naponként egy szivarral kevesebbet aszivnak el. Hiszen ezt betartani úgy sem muszáj.

— **(Lakat alá tették.)** Azt a fiatal csavargót, a ki tegnapelőtt este Győre János süttősegédet meglopta, elemelvén annak egy pár cipőjét, csupa hálából azért, mert Győre szives vendéglátással fogadta és pihenőhelyet adott neki, a rendőrség már minden körülményre nézve kihallgatta s mert Neszovics János — így hívják a cipőtolvajt — illetőségi helyét meg se tudta mondani s már régóta hely és foglalkozás nélkül kóborol, ma átkísérték a királyi ügyészséghez. Ott lakat alá tették, honnan majd csak kiszabandó büntetésének leülése után kerül ki ismét a világba.

— **(Elfogott tolvajok.)** Kristián György szigeti-országút 35. szám alatti lakásán a nyitva hagyott ablakon keresztül tegnapelőtt éjjel elkövetett lopás tettesei már megvannak. Az éjjel fogta el őket a rendőrség s mind a kettő olyan notórius jómadár, kik Pécs város területéről ki vannak tiltva, s az egyik ötödfélévi fegyházat ült már különböző lopásokért, a másik pedig csak nemrég szabadult ki az ügyészség fogházából. Az elfogott tolvajok állhatatosan tagadnak mindent; egymást megismerni nem akarják, azonban alibit a lopás éjszakájára nem tudnak igazolni. Most a rendőrség keresi az orgasdákat, hová az elfogott tolvajok a lopott sonkákat és szalonnát elszállították s elrejtették az elemelt kabátot is.

— **(Ámor a kosárban.)** Furfangos módon lopta meg tegnap este Brád Terka asszólót egy öreg asszony, a ki különös előszeretettel fogad magához helyenküli leányzókat és nagy buszgalommal intézi el azok szívbéli ügyeit. Elébe állt ugyanis tegnap este a leánynak, ki gazdaasszonya parancsából nagyobb bevásárlásokat tett egy boltban, — s azt mondta, hogy van nála egy levél, melyet már régesrég vár a Terka leányzó valakitől s a mit beletesz a kosarába hogy csak otthon bontsa fel. Ugy is tett s otthon a leány mikor megnézte a kosarat, talált benne egy üres levélborítékot, de a pénzestárcát, melyben még öt forint aprópénz volt, nem találta sehol. Természetesen bejelentette ma az esetet a rendőrségnek; de a gyanuba vett asszony tagadja, hogy ő csente volna ki a pénzt a kosárból. A vizsgálatot folytatják ellene.

— **(Orvtámadók.)** Egy fiatal ember tett ma reggel jelentést a rendőrségnél, hogy ha a Nepomuk-utcában levő lakásáról estén kint elcsúszott a Majláth-tér felé, ott rendesen leskelődik rá két három csavargó suhanc és megtámadja minden ok nélkül. Tegnap este is valami Gregor Géza és Kis Papp Jákó nevű csavargók támadtak rá és ha el nem menekül előlük, talán meg is késelik, mert Kis Pappnál egy hosszú, hegyes kést vett észre. Hogy az orvtámadók mért keresik őt életre halálra, azt nem tudja. Nem is ismeri őket s úgy látszik, hogy csak passzióból üzik az est sötétjében haramia tempójukat. A miért különben meg lesznek fenytve, mert a rendőrség megindította ellenük a vizsgálatot.

— **(A csavargó védelme.)** Csuti Jakab romonyai tizenhároméves cipészinas tegnapelőtt este az országúton találkozott egy ismeretlen csavargóval, aki valamit rejtegetve sietve jött ki a faluból. A fiu kíváncsian nézett a siető emberre már messziről, aki e

miatt olyan dühbe jött, hogy kést rántott elő és bele akarta szúrní a gyerekebe. Szerencsére, csak a karján ejtett egy kis sebet s a menekülő fiu után utána kiáltotta, hogy meg ne merje mondani senkinek, hogy látta, mert akkor halálra lesz. A gyerek azonban mégis elmondta az esetet otthon s most a késelő csavargót, a ki bizonyára valami lopott tárgyat rejtegetett magánál, keresi a csendőrség.

— **(Késelés a Kigyó-utcában.)** Dacára minden razzának és rendőrségünk dicséretes éberségének, mégis van mindig a városban egy-két olyan börtöntölteléknek való csavargó, kik akár a város központján is elég vakmerők arra, hogy akárkit is megtámadjanak. Az éjjel is történt egy véres eset s bizony nem messze a központtól, a Majláth-tértől csak pár lépésre, az izraelita imaház közelében, a hol az a sokszor felpanaszolt, a bünbarlangokat magában rejtő sikátor van, melyet valami igen találó célzattal Kigyó-utcának neveztek el annak idején. Ez a szűk sikátor rendes csatateret a rakoncátlan csavargóknak s igen sokszor megtörtént már, hogy rendőrség hordágygyal vonult ki oda, arra a rémhírre, hogy ezt vagy azt ott leszurtták s mikor kiértek, nem találtak senkit, mert a verekedők elhordták az irhájukat. Az éjjeli rendőrorjáratok persze nem cirkálhatnak örökösen e körül a bünfészek körül s tekintve rendőrségünk csekély számát, ez nem is lehetséges. És a csavargók ez utcában kedvükre késelhetik egymást s veszélyeztethetik a közbiztonságot. Az éjjel is véres késelés esett meg a Kigyó-utcában. Engelman Lajos nevű csavargó, a kit csak tegnapelőtt bocsájtottak ki a rendőrség börtönéből, egy késsel mellbe szurta Vér János, helyenküli szolgálégényt. A megszurtt legényt bevitték a kórházba ápolás végett; a késelő Engelmannt pedig a rendőrség börtönébe kísérték újra s onnan átadják a kir. ügyészségnek. A megszurtt szolgálga sebe elég veszélyes s még nem tudhatni, nem lesz-e halálthozó?

— **(Betörő leányok.)** Titokzatos betörést hiúsítottak meg tegnapelőtt este a keszüli szőlőhegyen. Már egész nap figyelt a szőlőpasztor két cigányleányt, a kik a szőlők közt jártak-keltek, de közelükbe sohasem juthatott. A titokzatos két leány gyanut kellett a csőszben s magához vevén két szőlőbeli lakost, este körüijárták a szőlőhegyet. A mint egyik pince közelébe értek, onnan két alak futott el az est sötétjében s láthatatlanul tűntek el a szőlők között. A pince ajtaján feszítések nyoma látszottak s a zsuptető is le volt egy helyen szakgatva. Világos lett tehát, hogy betörést akartak elkövetni, még pedig a két kóbor cigány leány, mert lábnyomaik elárulták őket. Hogy mi vitte őket a betörés megkísérlésére, azt mind ez ideig nem tudják; bizonyára az éhség és nyomoruság, mert úgy néztek ki a csősz állítása szerint, mint a kik napok óta nem ettek. Most keresik a betörő leányokat.

— **(Körözött rezervista.)** Borda István, gyönki lakos, tartalékos vadász-kakaton, lakhelyéről, Gyönkről, minden bejelentés nélkül eltávozván, természetesen tartalékos fegyvergyakorlatra sem volt beidézhető. Ezért aztán a gyönki főszolgabíró kibocsájtotta ellene a körözvényt, melynek értelmében Borda István, ha valahol feltalálják, azonnal letartóztatandó, és a 69-ik cs. és kir. hadkiegészítő parancsnokságnak Székesfehérvárról átadandó. Itt aztán majd leszállítják vele az elmulasztott fegyvergyakorlatot — duplán.

— **(Nem szeret otthon.)** Pintér Éva, cselédleány, Pusztá-Eredicset vallja születéshelyének, de úgy látszik, nem szeret otthon lakni, mert városról-városra kóborol már évek óta. Csavargása közben végigjárta Zala, Somogy és Baranyavármegyéket s itt végre a rendőrség kezét tett rá és kiutasította a városból; egyezersmind ellátta az otthonába szóló kényszerutlevéllel. A leány azonban még ma sem ért haza s a mint a multjából következtethető, nem is igen törekszik hazafelé. Ezért most a rendőrség kibocsájtotta ellene a körözvényt s ha valahol feltalálják, haza fogják zsúppoltatni, bárha nem szeret is otthon lenni.

— **(Elveszett cselédkönyv.)** Varga Mária, andócsi illetőségű cseléd, az igali főszolgabíró által kiállított cselédkönyvét Pécsen elvesztette. Most az elveszett cselédkönyvet megsemmisítettnek jelenti ki a hatóság s ha valaki megtalálja, adja át a rendőrségnek, mert hasznát úgy sem veheti.

— **(A holt szezon gyermekei.)** Mik lehetnének egyebek, mint rossz viccek? Mert a jó viccek, vau annyi világössmerete és tapintata, hogy nem nyaron születik meg, mikor csupa edzett idegű, komoly ember van a városban, hanem ősszel, télen, mikor együtt van a társaság és pattogó tűzű kandaló mellett hálás, arany kedélyű publikum adja tovább a „röpke szavakat“. A holt szezon gyermekei ma bekopogtattak a szerkesztőség ajtaján s mi fájó szívvvel voltunk kénytelenek konstatálni, hogy nincs többé kopaszfej, de rossz viccek még mindig vannak. Adunk belőlük párat, de csupán a vis major nyomásának engedve: az élcek kedves papája ugyanis, aki őket ide gardirozta, s akinek szellemi gyermekeit eddigelé rendszeresen papirkosarunk fenekére raktároztuk el, kijelentette, hogy ha viccei nem látnak napvilágot, ő még ma meglátja a másvilágot. Még a fenyegetése is — szó-vicc. Tehát ezennel átadjuk a vicceket az olvasónak, szerzőjüket pedig legközelebb a kir. ügyészségnek. Ime: Kérdés. Mi a különbség Tisza Kálmán és egy elkeseredett pincér között? Felelet. Tisza Kálmán: jókedvű adakozó, az elkeseredett pincér: roskedvű adag-hozó. Más. Kérdés. Mi a különbség a népszerű valcer és az engedetlen baka között? Felelet. A népszerű valcer az Árisztónba, az engedetlen baka pedig az Árisztomba kerül.

Iskolai értesítők.

IV.

Pécs szab. kir. város összes községi népoktatási tanintézetainak értesítője. Derekas munkát végeztek Schneider István felügyelő-igazgató és a segítségére levő tanító testület, midőn az ez ideig alapos készült ségre, gondos körültekintésre valló értesítőt elkészítették. A lefolyt iskolai év beleletét nyújtja az értesítő az első lapokon. Beiratkozott az összes iskolákba 4533 növendék. Az osztályok túlnépesését is főlemlíti az értesítő, de hát ezen a kalamitáson csakis párhuzamos osztályok nyitása által lehetne segíteni, a melynek azonban a város anyagi viszonyai gátat vetnek. Az ifjúság egészségi állapota évek óta nem volt oly kedvező, mint ebben az évben. A magaviselet és fegyelem általában kielégítő volt. Ha mégis előfordult el-elvétve kihágás, sőt erkölcsi botlás, ily esetekben inkább a szülei ház hiányos nevelésére, zilált családi viszonyokra kell vetni. mint a jó nevelés hiányára. Érdekesnek tartjuk főlemlíteni az értesítőben közölt ama

vallomást, hogy a munkás osztályhoz tartozó ifjak közt, a kik napszámba járnak, a cigarettázás, pénzre való játék, sőt a pálinkaivás is kezd mindinkább észrevehetőbb méreteket ölteni; sőt az a jelenség is kifogásoltatik, a mire lapunkban mi is többször rámutattunk, hogy 12—15 éves leányok az építkezéseknél mint kézi napszámosok nyernek alkalmazást és ott folyton trágár beszédeket kénytelenek hallgatni. Persze, ilyenkor csakis erőteljes hatósági beavatkozással lehetne a dolgon segíteni, ha egyáltalában volna nálunk a ki ilyesmikkel törődik. Mert az már mégis csak megbotránkosztató, hogy csak a legközelebbi példáról szóljunk, a sétatéren épülő kath. körházánál a dolgozó munkások a legszemszedettebb káromkodásokkal inzultálták az egész tavasszal az arra járó közönséget, a miben azok az iskolás korban levő gyermekek nagyban kontráztak azoknak a pálinka magazinoknak. Föl vannak még említve a lefolyt iskolai ünnepek, az osztálydíjak és jutalmak, a jótékonyosság, az ellenőrzés, a tanító testület, a tanító testület halottjai, a könyvtár, az ismétlő iskola, kisedő-óvóda, iparos- és kereskedő tanóc iskolák, a hatósági intézkedések. Ezután következik az a rész, a mely leginkább megérdemli a dicséretet: a pécsi iskoláknak a története, mely nézetünk szerint oly helyesen van megírva, hogy bátran helyet foglalhat bármelyik monográfiában. Statisztikai táblázatok és a növendékek érdemsorozatainak felsorolása zárják be az érdekes, valóban vonzó modorban tartott értesítőt.

A beiratkozott 4533 tanuló közül a tanév végén maradt 4339, a kik közül 2570 fiu és 1739 leány. Vallásra nézve róm. kath 3842, ev. ref vallásu 86 ágost. vallásu 127 és isr. 249. A jövő tanévre való tudnivalókkal záródik az értesítő, melyben jelezve van, hogy a polgári-leányiskola a jövő tanévben már a Mária-utcai új épületben lesz.

Törvényszék.

§ Elítélt pénzhamisító Annak a pénzhamisító bandának, melynek ügyeit egy álló hétig tárgyalta ez év tavaszán a budapesti kir. törvényszék, egy újabb tagja felett mondott ítéletet ugyane törvényszék tegnapelőtt. A banda élén **H a n d l e r** Antal, **T ó t h** József, **T ó s o k** Imre s egyéb a hamis bankógyártás terén tekintélynek örvendő egyének állottak, a kik egész csomó tolna- és baranyamegyei embert fosztottak meg pénztől s nem egyet csaltak magukhoz büntársul is. Így járt **F e k e t e** József baranyavári földmives is, a kit annak idején szintén megszabadított pár száz forintjától a banda s a ki, hogy veszett fejazének nyele kerüljön, szintén beállott bankóhamisítónak. A budapesti törvényszék tegnapelőtt tartott ülésében **Fekete** Józsefet ezért nyolc havi börtönre ítélte.

§ A görcsönyi templomtolvaj. Tavaly nagycsütörtökön történt, hogy a görcsönyi róm. kath. templom perselyét valami jómadár

feltörte. A tolvaj becsukatta magát este a templomba, a mit annál jobban megtehetett, mert a nagyheti ájtatoskodók tömege közt szépen elbujhatott olyan helyre, a hol a sekrestyés nem vette észre. Mikor astán a templomajtót rászárták, a legnagyobb biztonságban feltörhette a perselyt, de bizony abban alig talált pár forintnyi aprópénzt. A perselyfeltörésnek talán nem is jöttek volna nyomára, ha a tolvajt meg nem szállja a bűnbánat és husvét keddjén el nem megy **S z a u t e r** plébánoshoz és be nem vallja neki a bűnét. De mert bűn büntetés nélkül nem maradhat, a bűnbánó templomtolvaj is a bíróság elé került s ma a pécsi királyi törvényszék — az enyhítő körülmények tekintetbevételével — kilenc havi fogházra ítélte.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Közgazdaság.

□ Terméskilátások a hegyháti járásban. A hegyháti járásban a gabonaneműek általában nagyon szépen állanak, csak az a kár, hogy a sok eső lefektette a gabonát, a kapásnövényekre azonban az eső igen jó volt, nagyon szépen fejlődnek. tengeri töltőgetése folyamatban van, a burgonya első

szerencsétlen szülői soha sem tudták meg, hogy kiknek fegyverei alatt véreztek el; míg a bécsi udvar fogoly ifjainak boldogtalan atyja remegve várta a pillanatot, melyben szive magzatjait viszont láthatja; hogyan fogják majd megölelni, viszonzni csókjait, elhalmozni fiui szeretetökkel, megosztani bujdosása napjait, együtt törekedni vele a szabadság visszaszerzésére s ha kell, együtt halni nemzetükért? Mily jól esett ily aggodalmak között hű Mikesének minden vigasztaló szava, ki tudná azt elmondani? Búsongó szívünknek fájdalma megnyhül, ha résztvevő kebelre találunk; a kárhozát széléről visszahív bennünket egyetlen vigasztaló, egyetlen reményekre jogosító ige.

Az apai szív sejtelméi megvalósultak. Egy kellemes, enyhe reggelen örvendve nyitott be ura termébe Mikes, kezében egy levelet szorongatva. Szemei az öröm könnyűvel teltek meg, mikor fejedelmének átnyujtá azt; csak néhány szóból áliott s mégis mily hatással volt az agg férfiura. Ajkán egy örömkialtással zárta karjaiba az örömhír hozóját.

— Fiam, kedves fiam! Meglátom tehát végre? Készüljete fogadására, hogy minél örvendesebb legyen az. Óh, hiszen egy apa fogja karjai közé szorítani gyermekét, kit mint fejlődő csemetét bocsájtott ki karjaiból s mint sudár jegenyét lát viszont . . . De ah, milyen lesz ő? Milyen lesz szive, lelkülete; egyesül-e majd benne anyja szelidsége, atyja megadása? . . . Istenem, ki megengedte ez örömhirt hallanom, ne rontsd le a boldogtalan atya reményeit, ne semmisít meg azokat teljesen; büntess, ha vétkeztem, csak sarjaimat hagyj továbbra is becsülettel élni . . . Ne félts, fiam, hallgatok

megnyhül, ha könyűje utoljára annak hideg tetemére hullhat, mert tudja, hogy nincs már ott szükség emberi segílyre, hol az az örök hatalom vette kezébe a hatalmat; de a szülő, ha kétségbeesve áll gyermeke halálos ágya mellett, a testvér, ha tehetetlenül könyez testvére jajaira, a barát és rokon, ha csak vigasztaló szókkal felelhet övéinek sóhajaira, mily fájdalmat érez? Így voltak ők is; inkább akarták volna hazajokat holtan elsiratni, mint élő halottként gyászolni; akkor csak Istenben bíztak volna, de így reméltek önmagukban, s az emberiségben is. S éppen az bántotta őket nagyon, hogy e reményök mindenütt hajótörést szenvedett, s végre is meg kellett nyugodniok, várniok a jó alkalmat a kérések újból való felujtására.

És hogy e nehéz napok nyomasztó terhét elviseljék, példás rend és szigorúság követelményei szerint éltek, úgy hogy Rodostó igaz hívői is tagadhatlan tisztelettel és csodalattal illették őket, bár kezdetben csaknem lenézőleg bántak a gyaurokkal, mint ők vendégeiket, más idegenekként neveztek. Mindnyájoknak lakást nyujtott a kis fehér házacská, szemben a Marmarával, oldalt körítve kéklő hegyektől s százados erdőktől; ott éltek mind egyesülten a bujdosó fejedelem körében ők, a bujdosók, Zay és Papay János, ki rendes követként szerepelt az idegenek előtt a fejedelem részéről, Zsibrik, ki itt is élt az udvarmesterei címmel, Csáky és Mikes, csak néhány szolgáló képezte az egész családtságot. Az enyhe reggel óráiban ércszavú harang szólalt meg a fehér ház tornyocskájából, éles nyelvvel hirdette dicséretét az Égnek, kinek jótéteményeiért hálát adni, s egyszersmind ujakért esedezni,

kapálását elvégesték. Szénatermés nagyon jó volt, holdankint 18—19 mmásza. Igen jó sarjtermésre van kilátás a kedvező időjárás folytán.

□ **Az agrár-programm.** A Magyar Gazdaszövetség ismert folyóirata, a Magyar Gazdák Szemléje legutóbbi (júliusi) számában közli az agráriusok választási programját. Megtudjuk ebből, hogy az agráriusok nem szándékosnak mint külön politikai párt föllépni, meggyőződésük lévén, hogy törekvésüket támogatni fogják mindazok, a kiknek a magyar gazdasztály s a fogyasztók milliós érdekei szíven fekszenek. A program maga az 1895. évi gazdaszövetség határozatainak alapszik s a pártpolitikai kérdéseket nem érintve, egyrészt gondoskodik arról, hogy gazdasztályunk bajai orvosoltassanak, másrészt igyekszik az iparnak, különösen a mezőgazdasággal kapcsolatos és a kisiparnak, valamint a reális kereskedelemnek érdekeit is kielégíteni. A program főpontjai: 1. A közteherviselés igazságos, a termelési és kereseti ágakat arányosan terhelő alkalmazása, a földadó leszállítása. 2. A mezőgazdasági hitelügy szervezése. 3. A mezőgazdasági jövedelem és jövedelmi források fejlesztése és biztosítása. 4. A mezőgazdasági keresetforrások fejlesztése és újak létesítése. 5. A mezőgazdasági munkások, cselédek és alkalmazottak jogviszonyainak törvényes szabályozása. 6. A magyar mezőgazdaság érdekeinek megfelelő vámpolitika. 7. A mezőgazdaságot károsító visszaélések meggátlása.

a kartellek és a határidőzlet eltöltése. 8. A mezőgazdasági ismeretek terjesztése s a mezőgazdasági érdekképviselet szervezése. A folyóiratot a Magyar Gazdaszövetség tagjai, akik évi 6 frt tagsági díjat fizetnek, ingyen kapják.

TÁVIRATOK.

— **Tanügyi kongresszus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai ünnepélyes közgyűlésen mintegy 5000-en jelentek meg. A himnusz eléneklése után Heinrich Gusztáv megnyitotta a kongresszust, melyből legelőbb is a királynak küldtek üdvözlő táviratot. Ezután Wlassich miniszter tartotta nagyszabású beszédét, a minnek elhangoztával Ráth Károly főpolgármester üdvözölte a kongresszusi tagokat a főváros nevében. Berzeviczy Albert fölolvastása után Rombauer és Hegedüs indítványára Berzeviczynek, Wlassichnak köszönetet szavaztak megjelenésükért. A tágas terem annyira tulzsufolva volt, hogy egy vidéki tanító elájult. Gyűlés után monstre bankettre gyűltek össze.

— **Vajay a reverzalista.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Magyar Értesítő” írja: A napilapok azon közleménye, hogy a szalántai kerület orsz. képviselője, Vajay István néppárti programot hirdet, nagyon furcsa világításban tünteti föl Vajajt, a ki 1892. január

27-én választóinak reverzalist adott magáról, hogy mindvégig a függetlenségi párt hive marad. Következőleg ezen reverzalista fogva Vajay maig is tagja az Ugron párt csoportjának. (Néveg!)

— **Kronawetter levele.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kronawetter multkori szives fogadtatásáért köszönő levelet küldött Schmidt kiállítási igazgatónak.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó.

Rothschild-tapasz

legjobban bevált köszvény, rheumatismus és mindennemű csuzos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild tapasz, 90 krért (levélblyegeken vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár” gyógyszertárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi speciálisok nagy raktára.

minden lakója megjelent a közös imádságon. S ez mindennap szokott és rendes időben történt, s végre a jámbor muszalmánok is úgy megszokták imára hívó szavát, hogy megszólaltakor kelet felé fordulva imára készülének, mint a muezzim örkiáltásaikor. A közös imádság után a fehér ház lakói közös reggeli étkezésre gyűltek össze, hol jóízű tréfálkozás közben faggatták egymást álmaik felől, s jósoltak azokból szebbnél-szebb jövőndőt. Ennek végestével szétoszolva, kiki napi foglalkozása után látott, mely többnyire vadüzésből állott az óriási rengetegeken; csak Rákócy és Mikes vonták ki magukat a közös szórakozásból, mert ők szebb és jobb talajt kerestek fel ilyenkor: a szellem földjét, melyen úgy az egyik, mint a másik jól gyümölcsöző vetéssel bír.

Mindketten tollat fogtak csendes szobájokban ilyenkor, s gondolatokban merülve töltötték be a pergamentet pergament után; mindketten teljes kedvvel üsték e kedvtöltést, de azért mindkettőnek ajkát nem egyszer hagyta el sóhaj sóhaj után, mikor egy egy szót papírra vetének; mindketten életük történetét írták meg. Mily különböző volt ez, dacára e két lény ragaszkodásának és egymás iránti szeretetének; az egyik gróf, a másik csak egyszerű nemes; az első fejedelem, a második atattvaló. — de azért mint atya és fiu szertették egymást.

A szintén legtöbbnyire élénk beszéd között elköltött ebéd után ismét szabad lón mindenki s most újra együttesen kerestek módot, hogy az unalom óráit elűzzék. De a fejedelem most is gyakorta magába vonult s hogy borus lelke aggodalmait eltüntesse, farsztó

munkában gyakorlá, betegeskedése dacára is erős izmait; az, kinek szavára egykor egy egész nép fogott fegyvert, gyalut és fát fogott, elkészíté házi eszközeit.

Az ilyképen eltöltött délután végén az alkony közeledtével ismét könyörgésre intett a kis harang s mindenki szent áhitattal rebegette el hálaadó esti imáját. És azután együtt költöttek el a vacsorát is s bodor füstöt eregetve élemlényeik elbeszélésével nem egyszer belenyultak az éj birodalmába is. S mily jól esett nekik ilyenkor az álom, mely jótékony tünderasszony, kinek karjain elszenderecve, a boldogtalan elfeledi búját bánatát, az árva rokonra, a száműzött uj hazára talál.

Rákóci lelkét is egy álomból eredő homályos sejtés tartá elfoglalva, bilincsebe verve. A tömlőből felhangzott két rab ifju éneke, kik epedve vágytak szabadság után; kik már első ifjuságuktól kezdve az eilen kezébe vannak, vétközve az apák bűneiért. Az ő gyermeke volt e két fogoly, kiket még mint fejlődmi sarjakat vittek el Bécsbe túsokul s kik már ifjan meg voltak fosztva az apai intelmektől, csak az önfeláldozó anya bálványozó szeretetében dúslakodva s midőn ő is eltávozott oldaluk mellől, egészen elleneik kényére maradtak, kik semmit sem mulasztottak el, hogy minden jobb érzést kitöröljenek fiatal keblükből, csak telhetetlen vágyakat, elégedetlenséget önmagokkal és az emberiséggel csepegtetve helyökbe. Óh, ez véres elégtétel volt az apa bűneért; miként a hitetlen törökök, kik az elrabolt keresztény gyermekeket felnevelték s fegyvert adva vakmerő kezükbe, saját hazájok, szülőföldjük dúlására, szülőik és testvéreik, rokonaik és honfiak meggyilkolására vezették őket. De a janicsárok

Egy jó házból való fiu, fűszerüz-
letben

tanulóul

felvétetik.

Czim a kiadóhivatalban.

9385. sz.
tkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Sebestyén István, Gregorovits Ágoston, Jozipovits Ádám, Fehér Géza Árpád szegzárdi. Fehér János pétervárad. Sebestyén Gyula Mosonyi, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járás-bíróság területén levő, Pécs városában fekvő, a pécsi 1694 sz. tjkvben felvett, I. 2603. hsz. 104 sz. házra, udvartérre és 2604. hsz. szőlőskertre 1918 frt becsárban a végrehajtás joghatálya önkéntes. az árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi július hó 27. napján d. e. 10 órakor Pécssett, kir. tszék árverelő helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak

A tulajdonos társak bánatpénz nélkül is árverelhetnek, azonban a többi árverezni szándékozók pedig tartoznak 200 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt igazs. min. reud. 8 § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécssett, a kir. törvszék telekkönyvi hatóságánál 1896. évi május hó 2-án.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

Az „ANKER“

élet- és járadékbiztosító-társaság.

Igazgatóság :
Bécs, I. Hoher Markt 11.
(Anker-Hof).

Magyarországi vezérképviselőség :
Bpest, VI Deák-tér 6. sz.
(Anker-udvar).

a társaság saját házaiban.

Társasági vagyon
Biztosítási állomány
Eddigi kifizetések összege

110 millió korona
460 millió korona
192 millió korona

Megtámadhatatlan kötvény
Méltányos feltételek

Hadkötelezetteink biztosítása há-
boru esetére pótdíj nélkül.

Nagy nyereményosztalékok
Előnyös gyermekbiztosítások.

Prospektussal és felvilágosítással szolgál a fenti magyarországi vezérképviselő-
ség, valamint a társaság ügynökei, úgy felügyelőnk :

KALNAI IGNÁCZ úr

Pécssett, Plébánia-utca 6.

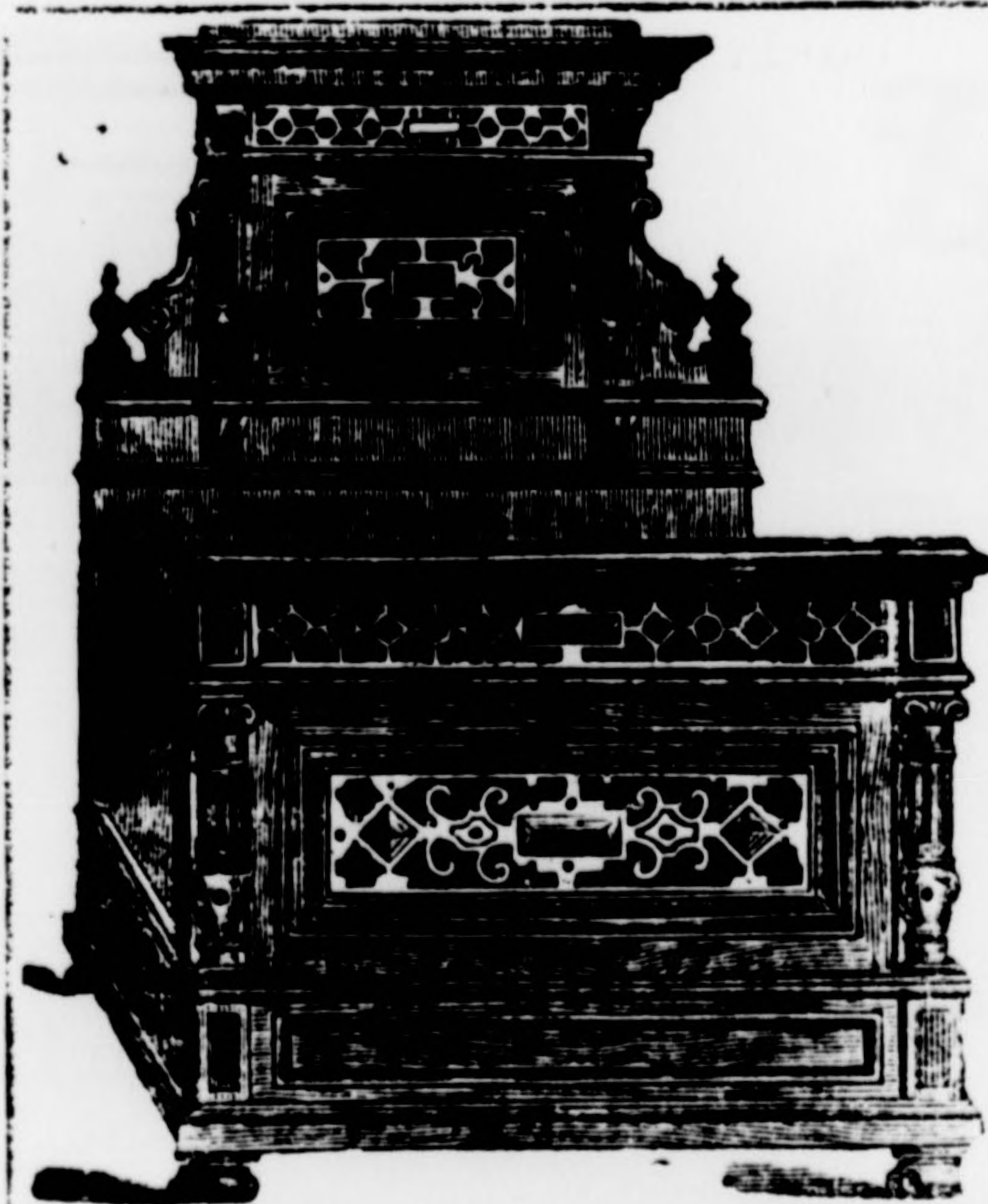
Jelzálogkölcsonöket

földbirtokra $3\frac{1}{2}\%$, házakra $4\frac{1}{2}\%$ másnemű ingatlanokra 5% mellett legmagasabb összegekben ajánlunk. E kölcsönök konvertálásoknál bélyeg és illetékmentességet élveznek. Erdőkihasználások, birtok-parcellázások átvétele. Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

„Magyar LLOYD“

közgazdasági vállalat.

Budapest, Király-utca 70.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécssett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári arak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.